

**ଖୁବ୍ରା ଜୁମା ୧୭ ପ୍ରେସ୍‌ମୁର ୨୦୨୨ର ପାରାଂଶ
ପ୍ରାନ-ମସ୍ତିଷ୍କ ମୁବାରକ, ଉତ୍ସାମାବାଦ, ଟେଲଫୋର୍ମ ପ୍ଲ.କେ**

**ଆଁହଙ୍କରତ ପ.ଅଙ୍କ ମାର୍ଗଦର୍ଶୀ ଖଲିପା ପଣ୍ଡିନା ହ୍ର. ଅବୁ ବକର ର.ଅଙ୍କ ଆତ୍ମ
ଜୀବନୀ ଏବଂ ପ୍ରଶଂସନୀୟ ମୁଗୁଣାବଳୀର ବିଶ୍ୱାସବର୍ଦ୍ଧକ ଚର୍ଚା ।**

ଅଶ୍ରଦ୍ଧୁ ଅନଳା ଜଳାହା ଜଳଲକ୍ଷ୍ମୀରୁ ଝହଦହୁ ଲାଶରିକା ଲହୁ ଝାଶହୁ ଅନା ମୁହନ୍ଦନ ଅବଦୁହୁ ଝରସୁଲୁହୁ ।
ଅନା ବାଦପାଉଛୁ ବିଲାୟି ମିନଶ ଶୌତାନ ନିରରଜିମ । ବିସମିଲା ହିର ରହମାନ ନିରରହିମ । ଅଳହମଦୁ ଲିଲାହି
ରବବିଲ ଆଲମିନ ଅରରହମାନ ନିରରହିମ । ମାଲିକି ଯୋମିଦିନ । ଲୟାକା ନାବୁଦୁ ଓ ଲୟାକା ନସତନ ।
ଜହଦିନସ ସିରାତଲ ମୁସତକିମ ସିରାତଲ ଲଜ୍ଜିନା ଅନଥମତା ଅଲେହିମ ଗୈରିଲ ମଗ୍ଯୁବି ଅଲେହିମ ଝଲକ୍ଷାଲଲିନ ।

ତଶ୍ଚହୁଦ, ତଉଜ୍ଞ ଏବଂ ସୁରଧ ପାତିହାର ଆବୃତ୍ତି କରିବା ପରେ ହୁକ୍କର ଅନ୍ତର ଅୟେଦହୁଲାୟିହୁ ତାଆଳା
ବିନସ୍ତ୍ରେହିଲ ଅଜିଜ କହିଲେ; ହ୍ର. ଅବୁ ବକର ର.ଅଙ୍କ କାଳରେ ହୋଇଥିବା ଉପଳଷ୍ଟି ସଂପର୍କରେ ଚର୍ଚା ଚାଲିଥିଲା ।
ତତ୍ସଂକ୍ରାନ୍ତରେ ଜିନ୍ନୀମାନଙ୍କ ଅଧ୍ୟକାର ଓ ସେମାନଙ୍କ ସୁରକ୍ଷା ସଂପର୍କତ କେତେକ ବିବରଣୀ ରହିଛି । ସାଧରଣତେ
ଜିନ୍ନୀ କହିଲେ ଜୟଲାମୀୟ ରାଷ୍ଟ୍ରରେ ବସବାସ କରୁଥିବା ଅଣମୁସଲମାନ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ବୁଝାଏ ଏବଂ ଯେଉଁ
ଲୋକମାନେ ଜୟଲାମୀୟ ଶାସନକୁ ସ୍ଵୀକାର କରି ଏବଂ ସ୍ଵଧର୍ମରେ ସ୍ଵାଧୀନ ଭାବରେ ରହି ଜୟଲାମୀୟ ପ୍ରଶାସନକୁ
ଚିକଷ ପ୍ରଦାନ କରୁଥିଲେ ସେମାନଙ୍କ ସୁରକ୍ଷା ଦାୟିତ୍ବ ମୁସଲମାନମାନଙ୍କର ଉପରେ ନ୍ୟସ୍ତ ଥିଲା । ସେହିମାନଙ୍କୁ ହିଁ
ଜିନ୍ନୀ କୁହାଯାଏ । ଏହି ଲୋକମାନେ ସୈନ୍ୟ ସେବା ଏବଂ ଜକାତ ଦେବାରୁ ସଂପୂର୍ଣ୍ଣ ରୂପେ ମୁକ୍ତ ଥିଲେ । ଅତେବ
ସାବାଳକ, ସ୍ଵାଷ୍ୟବାନ ଓ କର୍ମଯୋଗୀ ଜିନ୍ନୀମାନଙ୍କ ଠାରୁ ବାର୍ଷିକ ଚାରି ଦିରହମ ଲେଖାଏଁ ଯିଜୟା (ଚିକଷ) ଆଦାୟ
କରାଯାଇଥାଏ । ବୃଦ୍ଧ, ଦିବ୍ୟାଙ୍ଗ, ନିର୍ଦ୍ଦନ୍ୟ ତଥା ଅଭାବି ଏବଂ ଛୋଟ ପିଲାମାନେ ମଧ୍ୟ ଏହି ଯିଜୟା (ଚିକଷ) ଦେବାରୁ
ନା କେବଳ ମୁକ୍ତ ଥିଲେ ବରଂ ଭିନ୍ନକମ ଏବଂ ଅଭାବି ବ୍ୟକ୍ତିମାନଙ୍କୁ ଜୟଲାମୀୟ ବୈତୁଲ ମାଳରୁ ଆର୍ଥିକ ସାହାଯ୍ୟ
ମଧ୍ୟ ଯୋଗାଇ ଦିଆଯାଇଥାଏ । ଜରାକ ଓ ସିରୀୟ ବିଜୟ ସମୟରେ ଅସଂଖ୍ୟ ଅଣମୁସଲମାନ ଲୋକମାନେ ଯିଜୟା
ଦେବା ନିମନ୍ତେ ସହମତି ପ୍ରକାଶ କରି ଜିନ୍ନୀ ହୋଇଗଲେ । ସେମାନଙ୍କ ସହିତ ଯେଉଁ ତୁଳି ହୋଇଥିଲା ତମ୍ଭାଧରେ ଏହି
ସର୍ବଗୁଡ଼ିକ ମଧ୍ୟ ରହିଥିଲା ଯେ ସେମାନଙ୍କର ଧର୍ମପାଠ ଏବଂ ଗାର୍ଜା ଘରଗୁଡ଼ିକୁ ଧଂସ କରାଯିବ ନାହିଁ, ନା ହିଁ
ସେମାନଙ୍କର ଏଭଳି କୌଣସି ଦୁର୍ଗକୁ ଭୂମିସାତ କରାଯିବ ଯେଉଁ ଦୁର୍ଗରେ ସେମାନେ ଆବଶ୍ୟକ ଛାଲେ ଓ ଶତ୍ରୁ ସହିତ
ମୁକାବିଲା ସମୟରେ ଦୁର୍ଗ ମଧ୍ୟରେ ନିଜକୁ ଆୟ ଗୋପନ କରୁଥିଲେ । ସେହିପରି ଶଙ୍କ ନାଦ ଦେବା ଓ ପର୍ବ ପର୍ବାଣୀ
ସମୟରେ ଶୁଳୀ ଯାତ୍ରା ବାହାର କରିବାରୁ ରୋକା ନଯାଉ ।

ହ୍ର. ଅବୁ ବକର ର.ଅଙ୍କ ଶାସନକାଳରେ ଏକ ବିଶାଳ, ଅତୁଳ୍ୟ ଏବଂ ମହାନ ଉପଳଷ୍ଟି ଅର୍ଥାତ ପବିତ୍ର କୁରଆନ୍
କରୀମର ଏକତ୍ରିକରଣ କରିବା ଥିଲା । ଯେତେବେଳେ ଯମାମା ଯୁଦ୍ଧ ସମୟରେ ପାଖାପାଖୁ ୩୦୦ ହୁଫ୍ରାଜେ କୁରଆନ୍
ସାହାବାମାନେ ଶହୀଦ ହୋଇଥିଲେ ସେତେବେଳେ ଅଲ୍ଲାୟତାଲା ପବିତ୍ର କୁରଆନ୍ କରୀମ ଏକତ୍ରିତ କରିବା ସଂପର୍କରେ
ହ୍ର. ଉମର ର.ଅଙ୍କ ହୃଦୟକୁ ଉତ୍ସୁକ କରି ଦେଇଥିଲେ । ସହୀ ବୁଝାରୀରର ଉଲ୍ଲିଖ୍ନତ ବିବରଣୀ ଅନୁଯାୟୀ ଯମାମା ଯୁଦ୍ଧ
ପରେ ହ୍ର. ଅବୁ ବକର ର.ଅ ହ୍ର. ଜୈଦ ବିନ୍ ସାବିତ୍ ର.ଅଙ୍କୁ ଡକାଇଲେ ଏବଂ ତାଙ୍କୁ କହିଲେ ଯେ, ହେ ଜୈଦ ବିନ୍
ସାବିତ୍ ! ହ୍ର. ଉମର ର.ଅ ପବିତ୍ର କୁରଆନ୍ କରୀମ ଏକତ୍ର କରିବା ସଂପର୍କରେ ପରାମର୍ଶ ଦେଇଛନ୍ତି ଏବଂ ଏହି କାର୍ଯ୍ୟ
ହ୍ର. ଜୈଦ ବିନ୍ ସାବିତ୍ ର.ଅଙ୍କ ଉପରେ ନ୍ୟସ୍ତ କରିଛନ୍ତି । ହ୍ର. ଜୈଦ ବିନ୍ ସାବିତ୍ ର.ଅ କହନ୍ତି ଯେ, ମୁଁ ଅଲ୍ଲାତାଲାଙ୍କ
ରାଣ ଖାଇ କହୁଛି ! ଯଦି ହ୍ର. ଅବୁ ବକର ର.ଅ ଏକ ପର୍ବତକୁ ଛାନାନ୍ତରିତ କରିବାର ଆଦେଶ ଦେଇଥାନ୍ତେ ତେବେ
ତାହା ମୋ ପାଇଁ ଏହି କାର୍ଯ୍ୟ ୦ାରୁ ଅଧିକ ସହଜ ଓ ସରଳ ହୋଇଥାନ୍ତା । ହ୍ର. ଜୈଦ ବିନ୍ ସାବିତ୍ ର.ଅ କହନ୍ତି ଯେ, ମୁଁ
ପବିତ୍ର କୁରଆନ୍ କରୀମକୁ ଖରୁରୀର ଡାଳ, ଧବଳ ବର୍ଣ୍ଣର ପଥର ଓ ଲୋକମାନଙ୍କର ହୃଦୟରୁ ଆଣି ଏକତ୍ରିତ କରିଛି ।

ସତ୍ୟବାଦୀ ହ. ଅବୁ ବକର ର.ଆ ହ. ଜେଦ ବିନ୍ ସାବିତ୍ ର.ଆଙ୍କ ମାଧ୍ୟମରେ ଯେଉଁ ପବିତ୍ର କୁରଆନ୍ କରୀମକୁ ଗୋଟିଏ ଗ୍ରନ୍ଥ ରୂପେ ଏକତ୍ରିତ କରିଛନ୍ତି ତାହାକୁ ସହିପା ସିଦ୍ଧିକି (ଅର୍ଥାତ୍ ହ. ଅବୁ ବକର ର.ଆଙ୍କ ଗ୍ରନ୍ଥ ଖଣ୍ଡ) ବୋଲି କୁହାଯାଏ । ଏହି ଗ୍ରନ୍ଥ ଖଣ୍ଡ ପ୍ରଥମେ ହ. ଅବୁ ବକର ର.ଆ, ତାଙ୍କ ପଶ୍ଚାତ ହ. ଉମର ର.ଆ ଓ ତାଙ୍କ ଅତେ ହ. ଉନ୍ନିଲ୍ ମୁମିନିନ୍ ହ. ହଫ୍ସା ବିନ୍ତ ଉମର ର.ଆଙ୍କ ନିକଟରେ ରହିଥିଲା । ହ. ଉସମାନ୍ ର.ଆ ନିଜ ଖୁଲାପତ୍ର କାଳରେ ସହିପା ସିଦ୍ଧିକିର କିଛି ନକଳ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରାଇଥିଲେ ଏବଂ ଏହି ସହିପା ସିଦ୍ଧିକିକୁ ହ. ଉମର ର.ଆଙ୍କ ସୁପୁତ୍ରୀ ହ. ହଫ୍ସା ର.ଆଙ୍କ ଫେରସ୍ତ କରିଦେଇଥିଲେ । ୪୪ ହିଜରୀରେ ଯେତେବେଳେ ମୁରଖ୍ବାନ୍ ମଦିନାର ଶାସକ ହେଲା ସେତେବେଳେ ସେ ଏହି ପୋଥକୁ ହ. ହଫ୍ସା ର.ଆଙ୍କ ୩୦ ନେବାକୁ ଚାହିଁଥିଲା । କିନ୍ତୁ ହ. ହଫ୍ସା ର.ଆ ଏହି ପୋଥ ଦେବାକୁ ସପା ସପା ମନା କରିଦେଇଥିଲେ । ହ. ହଫ୍ସା ର.ଆଙ୍କ ବିଯୋଗ ପରେ ମୁରଖ୍ବାନ୍ ସେହି ପୋଥ ହ. ଅବଦୁଲ୍‌ଲାୟ ବିନ୍ ଉମର ର.ଆଙ୍କ ପାଖରୁ ନେଇ ଆସି ତା'କୁ ନଷ୍ଟ କରିଦେଇଥିଲା ।

ହ. ଅଲୀ ର.ଆ କହୁନ୍ତି ଯେ, ଅଲ୍ଲାୟତାଲା ହ. ଅବୁ ବକର ର.ଆଙ୍କ ଉପରେ ଦୟାବତୀର୍ଣ୍ଣ କରନ୍ତୁ । କାରଣ ସେ ହିଁ ସର୍ବ ପ୍ରଥମେ ପବିତ୍ର କୁରଆନ୍ କରୀମକୁ ପୁସ୍ତକ ଆକାରରେ ଏକତ୍ରିତ କରିଥିଲେ । ହ. ମୁସଲେହ୍ ମଉଦ୍ ର.ଆ କହୁନ୍ତି ଯେ, ସତ୍ୟ ଏହା ଯେ, ପୃଥିବୀରେ କୌଣସି ଧର୍ମପୁସ୍ତକ ଏଭଳି କ୍ରମାନ୍ତରରେ ଉପାଳିତ ନୁହେଁ ଯେଉଁ କ୍ରମିକତାର ସହିତ ପବିତ୍ର କୁରଆନ୍ କରୀମ ମହଞ୍ଚଳ ରହିଛି । ହ. ମୁସଲେହ୍ ମଉଦ୍ ର.ଆ କହିଲେ ହୁକ୍କୁର ସ.ଆଙ୍କ କାଳରେ ସମଗ୍ର ପବିତ୍ର କୁରଆନ୍ ଲେଖା ଯାଇଥିଲା । ଯଦି ତାହା ପୁସ୍ତକ ଆକାରରେ ନଥିଲା ତେବେ ହ. ଅବୁ ବକର ର.ଆ ପବିତ୍ର କୁରଆନ୍ କରୀମକୁ ଲେଖୁବାର ଆଦେଶ ଦେଇ ନଥାଆନ୍ତେ । ବରଂ ହ. ଅବୁ ବକର ର.ଆଙ୍କ ଶିବ ସ୍ଵର୍ଗ ଏହା ପ୍ରକାଶ କରୁଅଛି ଯେ, ସେ ସମୟରେ ପବିତ୍ର କୁରଆନ୍ କରୀମର ପୃଷ୍ଠାକୁ ଗୋଟିଏ ଛାନରେ ଏକତ୍ରିତ କରିବାର ପ୍ରଶ୍ନ ଥିଲା ନା କି ଲେଖୁବାର । ହ. ଉସମାନ୍ ର.ଆଙ୍କ ଶାସନ କାଳରେ ସମସ୍ତ ମୁସଲମାନ ଦେଶକୁ ଗୋଟିଏ କିରଥାନ୍ (ପଠନ ଶୈଳୀ)ରେ ଏକତ୍ରିତ କରାଯାଇଥିଲା । ହ. ଅକଦସ୍ ମସିହ୍ ମଉଦ୍ ଅ.ସ କହୁନ୍ତି ଯେ, ଖଲିପା ଅଞ୍ଚଳ ର.ଆ ହ. ଅବୁ ବକର ସିଦ୍ଧିକ ର.ଆ ପବିତ୍ର କୁରଆନ୍ କରୀମର ସମସ୍ତ ସୁରତ୍ତଗୁଡ଼ିକୁ ନବୀ କରୀମ ସ.ଆଙ୍କ ୩୦ ନାରୁ କ୍ରମିକ ଭାବରେ ଶୁଣିଥିଲେ ଏବଂ ତଦନ୍ତଯାମୀ ପବିତ୍ର କୁରଆନ୍ କରୀମକୁ ଏକତ୍ରିତ କରିବା ପାଇଁ ବ୍ୟବସ୍ଥା କରିଥିଲେ । ପୁନଃ ହ. ଅବୁ ବକର ସିଦ୍ଧିକ ର.ଆଙ୍କ ପରେ ଅଲ୍ଲାୟତାଲା ଖଲିପା ସାଲିସ୍ (ତୃତୀୟ ଖଲିପା) ହ. ଉସମାନ୍ ର.ଆଙ୍କ ଯେତେବେଳେ ଏହି ଏକତ୍ରିକରଣ କରିବାକୁ ସାମର୍ଥ୍ୟ ପ୍ରଦାନ କଲେ ସେତେବେଳେ ଆପଣ ର.ଆ କୁରେଶମାନଙ୍କର ଶବ୍ଦକୋଷ ଅନୁଯାୟୀ ପବିତ୍ର କୁରଆନ୍ କରୀମକୁ ଗୋଟିଏ କିରଥାନ୍ (ପଠନ ଶୈଳୀ)ରେ ଏକତ୍ରିତ କଲେ ଏବଂ ତାହାକୁ ସମସ୍ତ ଦେଶମାନଙ୍କରେ ପ୍ରସାରିତ କରିଦେଇଥିଲେ ।

ହ. ଅବୁ ବକର ର.ଆଙ୍କ ଅସ୍ତ୍ରିତ ସହିତ ଜଡ଼ିତ ପ୍ରଥମ ଥର ପାଇଁ ସାଧୃତ ହୋଇଥିବା କାର୍ଯ୍ୟକୁ 'ଆଞ୍ଜିଲିୟାତେ ଅବୁ ବକର' କୁହାଯାଏ । ସେହି କାର୍ଯ୍ୟଗୁଡ଼ିକ ଯଥାକ୍ରମେ ହେଲା; ହ. ଅବୁ ବକର ର.ଆ ସର୍ବ ପ୍ରଥମେ ଇସଲାମ୍ ଧର୍ମ ଗ୍ରହଣ କରିଥିଲେ, ମଙ୍କା ୩ରେ ସର୍ବ ପ୍ରଥମେ ନିଜ ଘର ସମ୍ବୁଦ୍ଧରେ ଏକ ମସଜିଦ ନିର୍ମାଣ କରିଥିଲେ । ମଙ୍କାରେ ସର୍ବ ପ୍ରଥମେ ହୁକ୍କୁର ସ.ଆଙ୍କ ସପକ୍ଷରେ ମଙ୍କାର ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନଙ୍କ ସହିତ ଲାଗିଥିଲେ । ସର୍ବପ୍ରଥମ ଇସଲାମ୍ ଧର୍ମ ଗ୍ରହଣକାରୀଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ସେ ଅନ୍ୟତମ ବ୍ୟକ୍ତି ଥିଲେ ଏବଂ ଏଥପାଇଁ ତାଙ୍କୁ ନାନା ପ୍ରକାରର ନିର୍ଯ୍ୟାତନା ଏବଂ କଷ୍ଟ ସହ୍ୟ କରିବାକୁ ପଡ଼ିଥିଲା । ସେହିପରି ସେ ଅସଂଖ୍ୟ ଦାସ ଏ ଦାସୀମାନଙ୍କୁ ମୁକ୍ତ କରାଇଥିଲେ । ସେ ହିଁ ସର୍ବପ୍ରଥମ ବ୍ୟକ୍ତି ଯିଏ ପବିତ୍ର କୁରଆନ୍ କରୀମ ଏକତ୍ରିତ କରିଥିଲେ ଏବଂ ପବିତ୍ର କୁରଆନ୍ କରୀମର ନାମ ମୁସହଫ୍ (ଧର୍ମଗ୍ରନ୍ଥ) ରଖିଥିଲେ । ସେହିପରି ସେ ପ୍ରଥମ ମାର୍ଗଦର୍ଶୀ ଖଲିପା ହେବାର ମାର୍ଯ୍ୟାଦା ଲାଭ କରିଥିଲେ । ରସୁଲ କରୀମ ସ.ଆଙ୍କ ଜୀବନକାଳ ମଧ୍ୟରେ ସର୍ବ ପ୍ରଥମେ ସେ ହଜାରୀ ତୀର୍ଥ ଯାତ୍ରାର ଅମୀର ନିଯୁକ୍ତ ହୋଇଥିଲେ, ହୁକ୍କୁର ସ.ଆଙ୍କ ଜୀବନରେ ହିଁ ସେ ସର୍ବ ପ୍ରଥମେ ନମାଜରେ ମୁସଲମାନମାନଙ୍କର ଇମାନଭାବ କରିଥିଲେ । ଇସଲାମ୍ ଧର୍ମରେ ସର୍ବ ପ୍ରଥମେ ଦେଖିଲୁମାଲ୍ ଛାପନ କରିଥିଲେ । ହ. ଅବୁ ବକର ର.ଆ ହିଁ ପ୍ରଥମ ବ୍ୟକ୍ତି ଅଟନ୍ତି ଯାହାଙ୍କର ଓଜିପା (ଭଡା) ଲାଗୁ କରାଯାଇଥିଲେ । ସେହିପରି ଆପଣ ର.ଆ ହିଁ ପ୍ରଥମ ଖଲିପା ଅଟନ୍ତି ଯେକି ନିଜର ଉତ୍ତରାଧୁକାରୀଙ୍କ ନାମଙ୍କନ କିରଥିଲେ । ସେ ହିଁ ପ୍ରଥମ ଖଲିପା ଅଟନ୍ତି ଯାହାଙ୍କ ବୈଅଭ୍ୟ ସମୟରେ ତାଙ୍କର ପିତାଶ୍ରୀ ଜୀବିତ ଥିଲେ । ଇସଲାମ୍

ଧର୍ମରେ ଆପଣ ର.ଅ ହିଁ ପ୍ରଥମ ବ୍ୟକ୍ତି ଯାହାଙ୍କୁ ଆଁହଜରତ ସ.ଅ କୌଣସି ଏକ ଉପାଧ୍ୟ (ସିଦ୍ଧିକେ ଅଳ୍ବର) ପ୍ରଦାନ କରିଥିଲେ । ହ. ଅବୁ ବକର ର.ଅ ହିଁ ସେହି ପ୍ରଥମ ବ୍ୟକ୍ତି ଯାହାଙ୍କର ଚାରି ପିତାଙ୍କୁ ସାହାବା ହେବାର ମର୍ଯ୍ୟାଦା ପ୍ରାୟ ହୋଇଥିଲା । ଅର୍ଥାତ ହ. ଅବୁ ବକର ର.ଅଙ୍କ ପିତା ହ. ବୁ କହାପା, ହ. ଅବୁ ବକର ସ୍ଵୟଂ, ହ. ଅବୁ ବକର ର.ଅଙ୍କ ସୁପୁତ୍ର ହ. ଅବଦ୍ଵୁର ରହେମାନ ବିନ୍ ଅବୁ ବକର ର.ଅ ଓ ହ. ଅବଦ୍ଵୁର ରହେମାନଙ୍କ ସୁପୁତ୍ର ତଥା ହ. ଅବୁ ବକର ର.ଅଙ୍କ ପୌତ୍ର ହ. ମୁହୁନ୍ଦ ବିନ୍ ଅବଦ୍ଵୁର ରହେମାନ ବିନ୍ ଅବୁ ବକର ଆଦି ସମସ୍ତେ ସାହାବି ଥିଲେ ।

ହ. ଅବୁ ବକର ର.ଅଙ୍କ ମୁଖର ମୁଖମଣ୍ଡଳ ସଂପର୍କରେ ଏହିପରି ବର୍ଣ୍ଣନା ମିଳୁଛି ଯେ, ହ. ଅବୁ ବକର ର.ଅ ଧବଳ ବର୍ଣ୍ଣ ଏବଂ ପତଳା ବ୍ୟକ୍ତି ଥିଲେ । ଗାଲରେ ମାଂସ କମ୍ ଥିଲା, ଅଣ୍ଣା ସର୍ବଦା ଆନନ୍ଦ ହୋଇ ରହୁଥିଲା, ଆଖି ଭିତରକୁ ପଶି ଯାଇଥିଲା ଏବଂ କପାଳ ପ୍ରଶନ୍ତ ଥିଲା । ହ. ଅନେକ ର.ଅ ବର୍ଣ୍ଣନା କରନ୍ତି ହ. ଅବୁ ବକର ର.ଅ ନିଜ କେଶରେ ମେହନୀର ଲେପ ଲଗାଉଥିଲେ । ହ. ଅବୁ ବକର ର.ଅ ଏକ ପକ୍ଷୀଟିକୁ ଦେଖୁ କହିଲେ ; ଏପରି ହୁଅନ୍ତା କି ମୁଁ ବି ଏହି ପକ୍ଷୀ ପରି ଉଡ଼ି ପାରନ୍ତି ! କାରଣ ଏହି ପକ୍ଷୀଟିର ନା କୌଣସି ହିସାବ କିତାବ ହେବ ଓ ନା ହିଁ ପକ୍ଷୀଟି କୌଣସି କାର୍ଯ୍ୟ ପାଇଁ ଉତ୍ତରଦାୟୀ ହେବ । ହ. ଅବୁ ବକର ର.ଅ ନିଜ ମୁତ୍ତ୍ୟ ସମୟରେ ହ. ଆଏଶା ର.ଅଙ୍କୁ କହିଲେ ଯେ, ହେ ମୋର ସୁପୁତ୍ରୀ ! ତୁ ଜାଣୁ କି ଲୋକମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ମୋତେ ସର୍ବାଧିକ ପ୍ରିୟ ତୁ ହିଁ ଲାଗୁ । ମୁଁ ନିଜର ଅମକ ଜମିକୁ ତୋତେ ଉପହାର ସ୍ଵରୂପ ପ୍ରଦାନ କରିଥିଲି । କିନ୍ତୁ ତୁମେ ତାହା ଉପରେ ନିଜର ଅଧ୍ୟକାର ସାବ୍ୟସ୍ତ କରି ଦଖଲ କଲ ନାହିଁ । ବର୍ତ୍ତମାନ ମୁଁ ଚାହୁଁଛି ଯେ, ତୁମେ ସେ ଛାନଟି (ଜମି)କୁ ମୋତେ ଫେରନ୍ତ କରିଦିଆ । କାରଣ ସେହି ଜମିଟି ମୋର ସମସ୍ତ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଅଲ୍ଲାଇତାଲାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ନିର୍ଦ୍ଦେଶିତ ଆଦେଶାନ୍ତର୍ଯ୍ୟାମୀ ଓ ବିସ୍ତୃତ ବିବରଣୀ ଅନ୍ତର୍ଯ୍ୟାମୀ ସମାନ ଭାବରେ ବଣ୍ଣନ ହେବ ଏବଂ ମୁଁ ଅଲ୍ଲାଇତାଲାଙ୍କ ନିକଟରେ ଏହା କହିପାରିବି ଯେ, ମୁଁ ନିଜ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ କାହାରିକୁ କାହା ଉପରେ ପ୍ରାଧାନ୍ୟ ଦେଇ ନାହିଁ ଏବଂ ଅନ୍ୟାୟ କରି ନାହିଁ ବରଂ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ସମାନ ଦୃଷ୍ଟିରେ ଦେଖୁଛି ଓ ନ୍ୟାୟ କରିଛି ।

ହ. ଅବୁ ବକର ର.ଅଙ୍କୁ ଯେତେବେଳେ ଅଲ୍ଲାଇତାଲା ଖୁଲାପଞ୍ଚର ଚାଦର ପିକାଇଲେ ସେତେବେଳେ ଆପଣ ର.ଅ ନିତିଦିନ ପରି କପଡ଼ାର ଏକ ଥାନ୍ ନିଜ କାଷ ଉପରେ ରଖୁ ବ୍ୟବସାୟ କରିବାକୁ ବାହାରି ପଡ଼ିଲେ । ବାଟରେ ହ. ଅବୁ ଉଦ୍‌ବେଦାହ୍ ର.ଅ ଓ ହ. ଉମର ର.ଅଙ୍କ ସହିତ ଯେତେବେଳେ ହ. ଅବୁ ବକର ର.ଅଙ୍କ ଭେଟ ହେଲା ସେତେବେଳେ ପୁହିଁଙ୍କ କହିବା ଯୋଗୁଁ ହ. ଅବୁ ବକର ର.ଅଙ୍କ ପାଇଁ ଓଜିପା ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ କରିଦିଆଗଲା । ସେହି ଓଜିପା ଏହିପରି ଥିଲା ଯେ, ହ. ଅବୁ ବକର ର.ଅଙ୍କ ଚାଦର ଯେତେବେଳେ ପୁରୁଣା ହୋଇଯାଉଥିଲା ସେତେବେଳେ ହ. ଅବୁ ବକର ର.ଅ ନୁତନ ଚାଦର ନେଉଥିଲେ । ସେହିପରି ଯାତ୍ରା ପାଇଁ ହ. ଅବୁ ବକର ର.ଅ ଅଶ୍ୱ ଏବଂ ଖୁଲାପଞ୍ଚ ପୂର୍ବରୁ ଆବଶ୍ୟକୀୟ ଖର୍ଚ୍ଚ ନିମନ୍ତେ ଅର୍ଥ ନେଉଥିଲେ ।

ହ. ମୁସଲେହ୍ ମଉଦ୍ ର.ଅ କହନ୍ତି ଯେ, ହ. ଅବୁ ବକର ର.ଅ ସମ୍ବନ୍ଧ ମୁସଲମାନମାନଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ସମ୍ବାନ୍ଧ ଥିଲେ ସତ କିନ୍ତୁ ତହିଁରୁ ତାଙ୍କୁ କ’ଣ ବା ପ୍ରାୟ ହେଉଥିଲା ? ସେ ଜନତାଙ୍କ ଅର୍ଥର ଜଣେ ଜଗୁଆଳୀ ସ୍ଵରୂପ ଥିଲେ ଏବଂ ସ୍ଵୟଂ ସେହି ଅର୍ଥରୁ ଚଙ୍ଗାଟିଏ ମଧ୍ୟ ନିଜର ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ଖର୍ଚ୍ଚ ପାଇଁ ରଖୁ ନଥିଲେ । ହ. ଅବୁ ବକର ର.ଅଙ୍କ ହସ୍ତରୁ ଯଦି ଓଚର ଦଉଡ଼ି ଖସି ତଳେ ପଡ଼େ ଯାଉଥିଲା ତେବେ ସେ ସ୍ଵୟଂ ତଳକୁ ଓହ୍ଲାଇଥିଲେ ଏବଂ ଦଉଡ଼ିକୁ ଉଠାଇଥିଲେ । ଏପରି କାର୍ଯ୍ୟ କରିବାର ଯେତେବେଳେ ତାଙ୍କୁ ପ୍ରଶ୍ନ କରାଯାଉଥିଲା ସେତେବେଳେ ସେ ଏହି ଉତ୍ତର ଦେଉଥିଲେ ଯେ, ମୋତେ ମୋର ପ୍ରିୟ ନବୀ ସ.ଅ ଏହି ଆଦେଶ ଦେଇଥିଲେ ଯେ, ହେ ଅବୁ ବକର ! ତୁମେ ଲୋକମାନଙ୍କୁ କେବେ ପ୍ରଶ୍ନ କରିବ ନାହିଁ । କହିବାର ତାପ୍ୟୀ ଏହିକି ଯେ, ତୁମେ ଲୋକମାନଙ୍କ ଆଗରେ କେବେ ବି ହାତ ପାତିବ ନାହିଁ । ଏକଦା ଆଁହଜରତ ସ.ଅ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଏହି କଥାବାର୍ତ୍ତା ହେଉଥିବାର ଶୁଣିଲେ ଯେ, ହେ ଅଲ୍ଲାଇତାଲାଙ୍କ ବାର୍ତ୍ତାବହୁ ! ହ. ଅବୁ ବକର ର.ଅ ଆମମାନଙ୍କ ଠାରୁ କିପରି ଶ୍ରେଷ୍ଠ ଅଟନ୍ତି ? ଆମେ ଯେପରି ନମାଜ ପାତ୍ର ସେ ମଧ୍ୟ ସେହିପରି ନମାଜ ପରନ୍ତି ଏବଂ ଆମେମାନେ ଯେପରି ରୋଜା ରଖୁ ସେ ମଧ୍ୟ ସେହିପରି ରୋଜା ରଖୁଛନ୍ତି । ପ୍ରତ୍ୟେତରରେ ନବୀ କରିମ ସ.ଅ କହିଲେ, ହ. ଅବୁ ବକର ର.ଅଙ୍କ ଶ୍ରେଷ୍ଠ ନମାଜ ଏବଂ ରୋଜା ଯୋଗୁଁ ନୁହେଁ ବରଂ ତାଙ୍କ ମନରେ ଥିବା ପୁଣ୍ୟ ଯୋଗୁଁ ହିଁ ସେ ସମସ୍ତଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଶ୍ରେଷ୍ଠ ଅଟନ୍ତି । ଏକ କୁରାଆନୀୟ ଆଯତ୍ତର ବ୍ୟାଖ୍ୟା କରି ହ. ମସିହ୍ ମଉଦ୍ କହନ୍ତି;

ହ. ଅବୁ ବକର ର.ଅଙ୍କ ମର୍ଯ୍ୟାଦା ଓ ଖ୍ୟାତି ଏହିପରି ଯେ, ଅଲ୍ଲାଇତାଳା କହିଲେ ଯେ, ହେ ଭକ୍ତ ! ତୁ ଉପସନା କରିଚାଲ ! ଯେପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ତୋତେ ଏହି ପୂର୍ଣ୍ଣ ବିଶ୍ୱାସ ପ୍ରାୟ ହୋଇଯାଇ ନାହିଁ ଏବଂ ସମସ୍ତ ପ୍ରକାରର ଅନ୍ତକାରମୟୀର ପରଦା ଦୂରୀଭୂତ ହୋଇଯାଇ ଏହା ବୁଝି ହୋଇଯାଇ ନାହିଁ ଯେ, ବର୍ତ୍ତମାନ ମୁଁ ସେହି ବ୍ୟକ୍ତି ମୁହଁ ଯାହା ପୂର୍ବେ ଥିଲି । ବରଂ ବର୍ତ୍ତମାନ ତ' ନୃତ୍ୟ ଦେଶ, ନୃଆ ଆକାଶ ଏବଂ ମୁଁ ମଧ୍ୟ ଏକ ନୃତ୍ୟ ଜୀବଚିଏ ଅଟେ । ଏହି ଦ୍ୱିତୀୟ ଜୀବନକୁ ସୁଧି ବକା (ଚିରଞ୍ଜିବୀ ସଙ୍ଗ) ନାମରେ ନାମିତ କରାଯାଏ । ମନୁଷ୍ୟ ଯେତେବେଳେ ଏହି ସ୍ତର ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଉନ୍ନତ ହୁଏ ସେତେବେଳ ଅଲ୍ଲାଇତାଳାଙ୍କ ଝିଶୀ ଆମାର ଫୁଙ୍କ ତହିଁରେ ପ୍ରବିଷ୍ଟ ହୋଇଥାଏ, କିଶ୍ଵରଙ୍କ ଦେବଦୂତମାନେ ତାହା ଉପରେ ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ ହୋଇଥାଆନ୍ତି । ଏହା ହିଁ ସେହି ଗୁପ୍ତ ରହସ୍ୟ ଯାହାକୁ ଆଁହଜରତ ସ.ଅ ହ. ଅବୁ ବକର ର.ଅ ସପକ୍ଷରେ କହିଥିଲେ; ଯଦି କୌଣସି ବ୍ୟକ୍ତି ମୃତ ବ୍ୟକ୍ତିକୁ ଭୁପୃଷ୍ଠରେ ଜୀବନ୍ତ ଚଳପ୍ରଚଳ ହେଉଥିବାର ଦେଖିବାକୁ ଚାହୁଁଛି ତେବେ ସେ ହ. ଅବୁ ବକର ର.ଅଙ୍କୁ ହିଁ ଦେଖି ନେଉ ଏବଂ ହ. ଅବୁ ବକର ର.ଅଙ୍କୁ ସେହି ସ୍ତରଟି ପ୍ରକାଶ୍ୟମୂଳକ କର୍ମ ହାରା ପ୍ରାୟ ହୋଇ ନାହିଁ ବରଂ ତାଙ୍କୁ ସେହି ସ୍ତର ତାଙ୍କ ମନ ଭିତରେ ଥିବା ଫୁଣ୍ୟ ଯୋଗୁଁ ହିଁ ପ୍ରାୟ ହୋଇଛି ।

ହ. ମସିହ୍ ମଉଦ୍ ଥ.ସ ପୁନଶ୍ଚ କହନ୍ତି ଯେ, ଏକଦା ଆଁହଜରତ ସ.ଅ କହିଲେ; ଯେ, ଯେଉଁ ବ୍ୟକ୍ତିର ଅନ୍ତବସ୍ତ ତଳ ଆଡ଼କୁ ଭଳି ପଡ଼େ ତେବେ ସେହି ବ୍ୟକ୍ତିମାନେ ନର୍କଗାମୀ ହେବେ । ହ. ଅବୁ ବକର ର.ଅ ଏକଥା ଶୁଣି କାହିଁ ପକାଇଲେ । କାରଣ ତାଙ୍କର ଅନ୍ତବସ୍ତ ମଧ୍ୟ ଠିକ୍ ସେହିପରି ଓହଳି ଯାଉଥିଲା ଯେପରି ଆଁହଜରତ ସ.ଅ ବର୍ଣ୍ଣନା କରିଥିଲେ । ଆଁହଜରତ ସ.ଅ କହିଲେ ହେ ଅବୁ ବକର ! ତୁମେ ସେହି ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ନାହିଁ । କହିବାର ତାପୂର୍ଯ୍ୟ ଏହିକି ଯେ, ସମସ୍ତ କର୍ମ ଅନ୍ତର୍ନିହିତ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ଉପରେ ହିଁ ନିର୍ଭର୍ଷୀଳ ଏବଂ ନିଜର ମାନମର୍ଯ୍ୟାଦାର ରକ୍ଷା କରିବା ଅତ୍ୟନ୍ତ ଆବଶ୍ୟକ ଅଟେ । ଆଁହଜରତ ସ.ଅଙ୍କ ପୂର୍ଣ୍ଣ ଆଜ୍ଞାବହତା, ନବୀ ସ.ଅଙ୍କ ପ୍ରତି ପ୍ରେମ, ଅନୁରାଗ, ଆନ୍ତରିକତା ଏବଂ ସ୍ବାଭିମାନର ଏକ ଘଟଣା ରହିଛି ଯେ, ଏକଦା ହ. ଅବୁ ବକର ର.ଅ ରସୁଲ କରୀମ ସ.ଅଙ୍କ ଘରକୁ ଆସିଲେ ଏବଂ ଏହା ଲକ୍ଷ୍ୟ କଲେ ଯେ, ହ. ଆୟଶା ର.ଅ ଆଁହଜରତ ସ.ଅଙ୍କ ପ୍ରତି ତୀଷ୍ଠ କଟୁ ଭାଷା ପ୍ରୟୋଗ କରୁଛନ୍ତି । ଏହା ଦେଖି ହ. ଅବୁ ବକର ର.ଅ ଆଉ ସହ୍ୟ କରି ନପାରି ମଞ୍ଚରେ ବିଦ୍ୟମାନ ହେଲେ ଏବଂ ନିଜର ସୁପୁତ୍ରୀ ହ. ଆୟଶା ର.ଅଙ୍କୁ ମାରିବାକୁ ଅଗ୍ରସର ହେଲେ । ଆଁହଜରତ ସ.ଅ ଉଭୟ ବାପ ଝିଅଙ୍କ ମଞ୍ଚରେ ଆସି ହ. ଆୟଶା ର.ଅଙ୍କୁ ସମ୍ବାଦ୍ୟ ମାଡ଼ରୁ ରକ୍ଷା କରିଥିଲେ । ହ. ଅବୁ ବକର ର.ଅ ଯେତେବେଳେ ସେଠୀରୁ ଚାଲିଗଲେ ସେତେବେଳେ ଆଁହଜରତ ସ.ଅ ନିଜ ପଦ୍ମାଙ୍କୁ ଥଙ୍କାପୂର୍ବକ କହିଲେ ; ହେ ଆୟଶା ! ଦେଖିଲ ଟି ଆଜି ମୁଁ କିପରି ତୁମକୁ ତୁମ ବାପାଙ୍କ ମାଡ଼ରୁ ରକ୍ଷା କଲି? କିଛିଦିନ ପରେ ହ. ଅବୁ ବକର ର.ଅ ପୁନଃ ନିଜ ସୁପୁତ୍ରୀ ହ. ଆୟଶା ର.ଅଙ୍କ ନିକଟକୁ ଆସିଲେ ତେବେ ହ. ଆୟଶା ର.ଅ ଆଁହଜରତ ସ.ଅଙ୍କ ସହିତ ସ୍ତିତହାସ୍ୟ ପ୍ରକାଶ କରି କହିଲେ; ହେ ଅବୁ ବକର ! ଆମେ ଆପଣଙ୍କୁ ଆମ ଖୁସିରେ ମଧ୍ୟ ସାମିଲ କରୁଛୁ । ଖୁସିବାର ଶେଷରେ ହୁକ୍କର ଅନ୍ତର୍ଗତ ଆନନ୍ଦ କହିଲେ; ହ. ଅବୁ ବକର ର.ଅଙ୍କ ଆଲୋଚନୀ ଜୀବନୀ ଚର୍ଚାଟି ବର୍ତ୍ତମାନ ଅବ୍ୟାହତ ରହିଛି । ଏହାର ଅବଶିଷ୍ଟାଂଶ ଜନଶାଅଲ୍ଲାଃ ଆସନ୍ତାରେ ବର୍ଣ୍ଣନା କରିବି ।

ଅଲ୍ହମଦୁ ଲିଲାହି ନହମଦୁହୁ ଓ ନସତଜନୁହୁ ଓ ନସତଗପିରୁହୁ ଓ ନୁମିନୁ ବିହି ଓ ନତଜ୍ଞକକଲୁ ଅଲେଇ ଓ ନଭଜୁ ବିଲାହି ମିନ୍ ଶୁରୁରି ଅନ୍ତପୁସିନା ଓ ମିନ୍ ସଜାତି ଆମାଲିନା ମାଇ ଯହଦିହିଲାହୁ ଫଳା ମୁକ୍ତିଲା ଲହୁ ଓ ମଧ୍ୟ ଯୁକ୍ତିଲହୁ ଫଳା ହାଦିଯା ଲହୁ ଓ ମଧ୍ୟରୁ ଅନଳା ଜଳିଲାହୁ ଓ ମଧ୍ୟରୁ ଅନଳା ମୁହମଦନ୍ ଅବ୍ଦୁହୁ ଓ ମଧ୍ୟରୁ ଅନଳା ଜଳିତାଇଜିଲା କୁରବା ଓ ମଧ୍ୟରୁ ଅନଳା ଫଳାରୁ ଅନଳା ମୁନକରି ଓ ମଧ୍ୟରୁ ଯକ୍ଷମକୁମୁନା ଲାଅଳକୁମୁନା ତକ୍ତକ୍ କଟୁନା ଓ ଯକ୍ଷମକୁମୁନା ଲାଅଳକୁମୁନା ଯକ୍ଷମକୁମୁନା ଓ ଯକ୍ଷମକୁମୁନା ଅନଳାରେ ରହିଛି ।

KHULASA KHUTBA JUMA HUZOOR ANWAR a.b.a

16th Sept. 2022